

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :	APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ	ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor	ABONAMENTUL :	Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală	Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an; pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.	Secția economică

DATORIA GENERAȚIEI DE AZI

Astăzi mai mult ca oricând, lumea are nevoie pentru reconfortarea ei de un alt spirit, decât cel care a condus-o până acum, și care i-a dat o viață intensă numai în domeniul material. Ceiace îi trebuie astăzi,

nește la trebuințele ei materiale, anihilându-i orice avânt superior. Ea vrea să meargă cu forțe reînoite către idealul moral, pentru care Mântuitorul s'a jertfit pe cruce, așteptând doar imboldul care s'o mîne, cu pute-

Elevii liceului „T. Maiorescu” din București, vizitează Sf. Mănăstire Cotroceni de lângă palatul regal Cotroceni.

este un duh nou de viață, care să-i deschidă orizonturile spre cele spirituale, să-i amplifice viața sufletească și să-i procure satisfacții spirituale înalte, dând vieții un alt sens decât cel care rezultă din concepția mecanică de până acum. In acest scop, lumea vrea să se smulgă din legăturile civilizației tehnice de acum, care o mărgi-

rea cuvintelor de odinioară: „Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!”.

Dar am zis, că această grijă pentru virtute și pentru fapta cea bună, sau grija idealului moral, incumbă tuturor.

O societate prețuește atâta, câtă conștiință de sine se cuprinde în ființa ei. Cine vrea să trăiască și să biruie obstacolele, pe care

duhul cel rău i le pune mereu în cale, trebuie să fie totdeauna treaz și gata de luptă; iar societatea care vrea să fie factor de progres, trebuie să aibă mereu mobilizată floarea elementelor, care o alcătuiesc. Realizarea acestui ideal moral în inimi, trăirea lui pe pământul unde ne pregătim pentru viața veșnică, cârmuirea faptelor noastre după cerințele acestui ideal și în vederea împlinirii lui integrale, este datoria tuturor, dar mai ales a celor ce prin cultura și misiunea lor, ocupă roluri de îndrumători în viața noastră publică.

Opera aceasta și-au luat-o asupra lor, acum 2000 de ani, niște smeriți pescari din Galileia. În fața lor sta o societate ajunsă la o stare de civilizație materială, care o făcea mândră și trufoasă. Marele imperiu roman concentrase în el, prin forța armelor sale, aproape toată lumea cunoscută în vremea aceea, iar civilizația Romei făcuse să graviteze în jurul ei, tot ceiace era energie, creatoare în acea vreme. Un sistem perfect de justiție formală asigură o cârmuire sprijinită pe un foarte ingenios aparat administrativ. Era aci tot ce putuse da mai desăvârșit spiritul lumii păgâne. Și totuși, această civilizație a trebuit să se plece smerită în fața Evangheliei, în fața muncii stăruitoare și neînfricată a pescarilor din Galileia și a urmașilor lor — martiri și sfinți — care prin jertfa vieții lor au purtat în lume cuvântul lui Hristos și idealul moral, preconizat de El.

Cum s'a putut realiza această complectă schimbare în fața lumii? Cum a fost posibilă această prefacere complectă în sufletul vechii societăți păgâne, încât aceasta să-și pună o nouă temelie vieții? Și cum a putut ea fi smulsă din întinarea în care se afla și regenerată prin moravuri noi? Desigur că numai prin munca și jertfa celor în sufletul cărora se aprinsese lumina idealului moral, pentru care Mântuitorul își vârsase sângele pe crucea Golgotei.

Și astăzi, ca și atunci, biruința împotriva greutăților de tot felul ce stau în calea desăvârșirii spiritului, și izbânda împotriva moravurilor rele cari atrag lumea tot către plăcerile materiale, legate de tină, și împotriva falsei concepții despre viața rezultată din civilizația tehnică a vremurilor moderne, stă în puterea noastră a tu-

turor de muncă și de jertfă, și în mulțimea celor ce cu stăruință se vor însira la această creștinească acțiune.

Evident, răul la noi nu este așa de cumplit ca atunci, dar sunt semne vădite că el e aproape și încearcă să ne copleșască.

„Hanibal ante portas“ de altă dată, se poate traduce acum cu: „duhul cel rău la ușă“. Mai mult ca altă dată, astăzi trebuie să procedăm la o mobilizare a tuturor, în vederea apărării de invazia materialismului economic, care a ridicat necredința la rangul de principiu și vrea să scoată pe Iisus nu numai din biserici, ci din însăși inimile noastre, lăsându-le goale și fără un ideal superior, care să dea sens vieții, fără rândueli menite a ne călăuzi numai către acest ideal, și fără sentimentul, care mângâie și întesnește iubirea de aproapele, prin care se face posibilă conveșuirea socială. În această privință, toate categoriile sociale, care înțeleg primejdia trebuie să colaboreze la opera bisericii.

Tinerimea universitară, educatoarea de mâine a neamului, apostolii idealurilor pe cari trebuie să le îmbrățișeze acest neam, ne poate fi în această împrejurare de un îndoit folos. Ea sporește numărul acelor, de care biserica are nevoie, în lupta ei cu puterile întunericului și-i dă prilej să se desprindă ea însăși și să se fortifice în practica virtuții. Vom avea astfel mâine — dacă ne veți asculta și ne veți urma — o pleiadă de creștini buni și de luptători vrednici, cu cari să putem pune stavilă tuturor încercărilor rele.

Această pleiadă de tineri se va resfira mâine în toate unghiurile țării și asemenea „aluatului care dospește multă frământătură“ ea va duce cu sine, pretutindeni, învățături folositoare, deprinderi sănătoase, care vor întări sufletele și vor face zid primejdiei. Astăzi simpli ucenici, mâine avocați, medici, profesori, ofițeri, și tot felul de fruntași intelectuali, etc., voi puteți fi elementul de transmisiune și infuzie în conștiința poporului a idealurilor morale, pe care le propovăduiește Biserica și care singure pot crea în suflete țeluri superioare și a da neamului nostru românesc avânt și puteri de biruință

în lupta cu împrejurările și cu protivnicile, cari i se pun în cale.

Pildă vrednică de imitat, icoană care să ne stea pururi în față, trebuie să fie pentru toți și pentru totdeauna Blândul Iisus, care a învățat, a tămăduit și s'a jertfit pentru a noastră mântuire. La fel, voi trebuie să duceți cât mai departe învățăturile evanghelice, să le sădiți cât mai adânc, și cât mai temeinic în sufletul poporului, ori cât de grele ar fi jertfele ce vi s'ar cere, pentru mântuirea acestui popor și înfăptuirea idealului creștin.

Sprizininul vostru, dat Bisericii și slujitorilor ei profesionali, va fi neprețuit.

Din partea mea, binecuvintez acest început de prețioasă colaborare și vă doresc, să fiți prin vorbe și prin fapte, deschizători de drumuri noi — drumuri creștine și românești — cari să facă din poporul nostru

un factor de progres prin virtuțile sale și prin statornicia sa în legea strămoșească, și care să domine aceste părți ale Orientului european, prin superioritatea sa de cultură și civilizație creștină și latină¹⁾.

† MIRON

Patriarh

și Arhiepiscop al Bucureștilor

1) Fragment din interesanta și mult apreciată conferință a I. P. S. Patriarh, rostită în ciclul de conferințe al „Analelor române“ de la Fundația Dalles și publicată în colecția Analelor române.

Membrii Analelor române, având în programul lor de activitate, răspândirea ideilor creștine, au rugat pe I. P. S. Patriarh, să vină în mijlocul lor, pentru a face în fața I. P. S. legământ solemn că vor cu toată convingerea și cu tot zelul lor tineresc, pentru promovarea idealului creștin.

Chestiunea rămâne în permanentă actualitate, pentru generația de astăzi, care simte din ce în ce mai mult nevoia de o orientare cu adevărat creștină.

EDUCAȚIE ȘI EDUCATORI

De multă vreme nu s'a simțit nevoia de lămurirea practică a problemei educației, ca astăzi.

Linuștea asupra acestui capitol domnea peste tot, pentru că atâtea instituții și-o înscriseră în programul de acțiune, fie cu buget, fie fără buget.

Din atmosfera noastră națională însă, ne copleșește un strigăt de alarmă, care pe diferite tonuri, ne repetă aceeași întrebare: Ce ne facem fără educație?

Răspunsul este tot grabnic și nelămurit. Filosofii se grăbesc cu educația filosofică, unii cu educația preregimentară, iar alții cu educația dictatorială, ce nu mai ține seamă de libertatea sufletului omenesc, care este unul din alesele daruri cu care l-a înzestrat Dumnezeu.

Cei mai mulți ignorează educația morală creștină, care a stat la temelie civilizației europene și mondiale până astăzi. Un mare învățat apusean recunoștea că drumul civilizației a fost paralel și în directă legătură cu Creștinismul, începând cu continentul Asiei, trecând prin Europa și ajungând în America.

Dar și astăzi marii pedagogi europeni și americani, acordă tot Creștinismului, izvorul cel mai eficace de educație, atât pentru individ, cât și pentruu masse. Atunci de unde începe confu-

zia și rătăcirea? Tocmai dela aplicarea practică a acestui principiu. Învățatul teolog rus, Berdiaeff, refugiat în Franța, a dat publicității o importantă lucrare, despre „Demnitatea Creștinismului și nedemnitatea creștinilor“. Câtă dreptate are, atât pentru cele întâmplate în mijlocul poporului său, cât și în toate țările din lumea întreagă. Căci demnitatea Creștinismului nu poate fi contestată de nimeni, dar demnitatea creștinilor ce sunt mai mult nominali decât practicanți, este prea evidentă cu scăderile ei, de multe ori falimentare.

Astfel și cu educația creștină și educatorii ei practicanți.

Despre superioritatea și eficacitatea educației morale creștine, nimeni nu se poate îndoi.

Dar despre conștiința cu care educatorii creștini, își împinesc îndatoririle asupra aplicării ei s'a putut vorbi și se poate vorbi încă mult. Și aceasta fiindcă de multe ori, educatorul de profesie nu a coincis cu persoana educatorului de vocație, iar acesta apărea izolat de educatorul cu o convingere creștină.

Instituția însăși, pentru formarea educatorilor creștini, a rămas după câte se știe, o problemă încă nerezolvată în chip practic la noi.

Iată de ce, când în atmosferă se caută noi

formule pentru educația tineretului, greutatea zilei trebuie să ne apese conștiința noastră de educatori.

Precizarea în chip practic a educației morale creștine a tineretului, prin Biserică și Școală și formarea pentru această înaltă misiune a educatorilor noștri, este o chestiune de urgență ac-

tualitate, pe care o supunem la cunoștința mai marilor noștri.

Sau cu alte cuvinte ridicarea educatorilor, la înălțimea și dignitatea educației creștine, practicând-o—poate aduce rezolvirea deplină a crizei de educație, sub toate raporturile.

Preotul, Mihail Bulacu

M I S I O N A R I S M S A U E D U C A Ţ I E ?

Ideia unui misionarism prinde rădăcini din ce în ce mai mult și în țara noastră aproape necunoscutoare al acestui fel de lucru până la marele războiu.

Congresele misionare ținute în diferite orașe ale țării, au analizat multe cauze și au găsit destule soluții pentru lucrul cel bun.

Sectele cari au invadat satele și mai ales orașele, ideile materialiste puse în practică de socialismul și bolșevismul ateu, politicianismul mincinos și ațățător, criza economică, huluitoare și amenințătoare pentru orășeanul lefegiuași pentru țăranul lucrător manual, nepăsarea, necredința, lenea și alte multe plăgi sociale, au făcut pe om să uite de orice preocupări spirituale și să nu se gândească decât la siguranța hranei de mâine.

Din această grozavă toropeală, lăncezire sau rătăcitoare amăgire, se încercă misionarismul să ridice pe român.

Misionarul când pleacă la lucru, își dă bine seama că are cea mai grea sarcină pe umerii lui.

Să mângâi pe cel în durere, să lămurești pe cel necunoscut, să luminezi pe cel rătăcit, sunt lucrări tot așa de grele de făcut, în lumea celor necunoscutori sau puțin cunoscutori de carte, ca și convingerea, determinarea și trezirea către cele spirituale, a celor ce sunt cunoscutori de multă carte și înțelepciune rece.

Este știut că misionarismul intern se face îndeosebi printre, oamenii maturi sau cel mult adolescenți și în această privință este o asemănare între el și altoitul pomilor. După cum altoitul se prinde greu la pomul bătrân tot așa misionarismul se face cu greu între cei în vârstă. Aceasta este poarta lui și el nu poate să se coboare mai jos, căci aci este terenul altui lucru, *educația*.

El nu poate să ia locul educației ci numai o continuă pe aceasta sau face ceea ce ea nu

a făcut la timp. Unde a fost o educație religioasă temeinic făcută, nu mai este nevoie să intervină misionarismul. Misionarismul a luat naștere, tocmai din lipsa acestei educații creștine, foarte puțin făcută în școlile noastre, în unele chiar de loc.

Ce educație creștină se face spre exemplu, în școlile de ucenici sau industriale, ce au întârziat toate orașele? Orice se predă aci, din când în când așa insinuant, chiar dintre ale lui Max, se aud de la câte un maistor adept roșu al lui, numai despre o educație creștină nu se greșește vre-un cuvânt.

Absolvenții acestor școli vor fi mâine lucrători și maeștri în fabricile și atelierile asediate în orice moment de bolșevism, și nu e de mirare, dacă primesc ateismul revoltător cu multă ușurință, necunoscând credința dragostei dătătoare de pace și mulțumire.

Din școlile de meserii de toate gradele, se recrutează maeștrii și patronii micilor industrii, cari termină cursurile și ies la lucru cu frumoase cunoștințe practice, dar tabularasa în ce privește educația religioasă, uitând până și puținele noțiuni despre credință, căpătate în clasele primare.

Ce să mai spunem despre școlile comerciale elementare, serale sau superioare!

Aci nu numai că este absent cu desăvârșire un învățământ religios, ca și în școlile descrise mai sus, dar științele materialiste predate cu metodă, fac pe bietul elev să uite de orice noțiune de cinste, dreptate și milă.

Învățând cum să cunoști o marfă dacă este falsificată, indirect înveți cum să falsifici.

Și numai elevii români sunt lipsiți de această educație religioasă, căci cei cari aparțin altor națiuni sau religii, mai au cât de cât ideie de religia lor, prin catehizările ce le primesc obligatoriu de la preoții lor, până la o anumită vârstă.

În ultimul an al școlii comerciale discutând adesea cu colegul meu de bancă evreu, despre superioritatea creștinismului față de mozaism, mi-a pus întrebarea: „rezumă-mi în două cuvinte creștinismul“? Văzând că nu-i dau un răspuns precis, adaugă tot el: „rabinul nostru, ni l-a rezumat în aceste cuvinte: religia dragostei“.

Această scenă m'a hotărât definitiv, ca după terminare, să iau drumul seminarului.

Ne mirăm adesea când auzim de un negustor că este avar până la cruzime, când auzim că un funcționar de la cutare instituție de stat sau particulară, a delapidat sume de bani, a falsificat acte, etc. etc.,

Cei mai mulți dintre funcționari sunt absolvenți ai școlii comerciale, fie că au urmat Academia de înalte studii comerciale și industriale, fie că au rămas numai la studiile secundare.

Conducători de instituții, directori de minister sau chiar miniștrii, cum este actualul titular al Finanțelor și înaintașul lui, au trecut prin aceste școli.

Aceeaș soartă au și școlii profesionale care pregătesc mamele creștine și gospodinele harnice.

Pentru astfel de intelectuali, dacă nu s'a întâmplat să capete o educație creștină în familie sau printr'o auto-educație, misionarismul nu mai este misionarism, ci educație creștină pur

și simplu. Și educația la o vârstă când ți-a format anumite idei pentru viață, când ești hărțuit de nevoile slujbii într'o parte sau alta este greu să se prindă, ori câtă bună voință ar fi.

Timpul educației religioase cel mai potrivit este timpul copilăriei și locul cel mai fericit este școala.

Ieșind din școală cu o educație formată, ușor îi va fi tânărului să și-o sporească și să și-o păzească prin misionarul Bisericii, altfel greu îi va fi Bisericii să transforme un suflet otrăvit de atâtea idei dușmane ale ei.

Cine poartă vină răspândirii acestor idei în școală?

Cine va da seamă că jumătate din învățământul nostru secundar este lipsit complectamente de o educație religioasă și morală?

Profesorii de religie întruniți în ziua de 17 Februarie în sala ziarului „Universul“ sub președinția Păr. Mihail Bulacu, au aprobat cu unanimitate memoriul făcut de Păr. Gh. Coman în care între altele se cere și predarea învățământului religios în școlii comerciale, de meserii și profesionale. Cererea este venită la timp și noi cei cari am trecut prin aceste școli și am suferit din cauza lipsei acestui învățământ sfânt, ne asociem cu toată inima, fiind incredințați, că fără o educație creștină, misionarismul ori cât de entuziast, va merge greu

Gh. Paschia

Cântul nostru împodobit prin cântarea de strană

De i-ar fi lipsit românului minunatul dar al cântului, toate celelalte bogății cu cari s'a trezit el înzestrat pe lume, ar fi rămas în moho-rîre ca o dimineață de toamnă lipsită de lumina și îmbierea soarelui înveselitor. Darnic revărsat în ființa neamului nostru simțul cântării, a fost dintru început înălțat pe aripile iscusinței străvechi, cinstindu-se prin el trecutul nostru întreg, străbătător prin noianul timpurilor, de multe ori pe drumuri de obște cu al multor neamuri învecinate. În cântec poporul se regăsește și se reînălță. În cântec ne simțim întăriți, ne vedem stăpâni pe tot ce e în jur al nostru și tot prin cântec dobândim măsura cunoașterii lăuntrice care ne leagă de taina atât a rosturilor ce au apus, cât și a celor ce vor răsări.

Dar în trecutul nostru îndepărtat, fiorul cre-

dinței și al evlaviei a picurat prin glasuri măestrite mai întâi, cuvenitul prinos de laudă Celui prea Înalt. În această ipostază, izvorul de simțire din care s'a adăpat setea de avânt și de înclinare a strămoșilor n'a suferit vreodată împuținare. Dela naștere și până la moarte, dela cufundarea în apa botezului până la prohodire, cuviința firii noastre a înșirat pe firul vremii boabele de mărgăritar ale negrăitei măiestrii exprimată prin cântare și slavă.

În puținele noastre popasuri de răgaz, vrednicia strămoșească întemeind ctitorii vestite, ne-a incredințat prin mijlocirea lor bogățiile cântării și tot din acele popasuri s'a luat de atâtea ori insuflare nouă pentru lungi răstimpuri de sbucium și frământare.

În ctitoriile trecutului, cântarea de slavă s'a

ridicat ca o jertfă aleasă, adusă Ziditorului pentru alesele însușiri sădite de El, în făpturile sale cu drept cuvânt s'a spus: că măiestria cântului este o podoabă din cele mai alese dăruite omului și că prin cântare omul se înalță către Făcătorul său.

Dintre toate neamurile de oameni, românul s'a dovedit a fi cu adevărat maestru al cântului.

Cântecul de zile bune ori de zile rele, viersul duios în care și-a turnat aleanul, șoptirea năzuințelor de faptă vitejească ori de răzpire în nevoi, românul și-a rostit-o în melodii alese. Ne-au ascultat multe neamuri și s'au înfiorat la auzul cântului nostru armonios, mulți ascultători. Din această vrajă a cântului îndătinat s'a împletit apoi cununa de cântări, cu care străbunii și-au împodobit vieța și faptele, aducând slavă în biserici Părintelui Ziditor.

Cântarea bisericească venită la noi de pe alte țărâmurile s'a altoit pe vița viguroasă a cântării de baștină, luând cu trecerea vremii înfățișeri uimitoare. Cântul de strană este mult apropiat sufletului nostru. În înfiorarea glasurilor înzestrate, cântarea de strană a atins la noi culmi de nebănuite.

Nu ne desparte multă vreme de zilele glorioase ale cântării noastre bisericești ridicată în mare cinste de *Anton Pann*. Cu el „muzichia“ devine un „cinstitor meșteșug“, întemeindu-se cu adevărat „îndrumarea“ pentru o școală de „dăscălie“ și de „psaltichie“. Dela el ni s'a dat pe românește *Anastasimatarul* lui *Dionisie Fotino*, *Doxastarul*, *Axio-Penticostarul*, *Heruvico-Kinocarul* și *Triodul*, etc.

C. Brânzeni

IMN BISERICII.

Biserică împodobită

Cu sfinți de-azur și mucenici,

Mireasa pururea gătită,

Locaș de pace și lumină

În tine, Domnul, Împăratul,

În tine Domnul locuiește

Prin tine Domnul glăsuește...

Sub risipirea de sub soare

Pe căi cu moartea cununate,

Noi fiii umbrii călătoare

Când jalea peste noi s'abate,

Când gândul morții ne frământă

Când n'avem pace și nădejde

Venim la tine, navă sfântă!...

Altarul tău înalță gândul

Către Iisus, Mântuitorul;

Biserică împodobită,

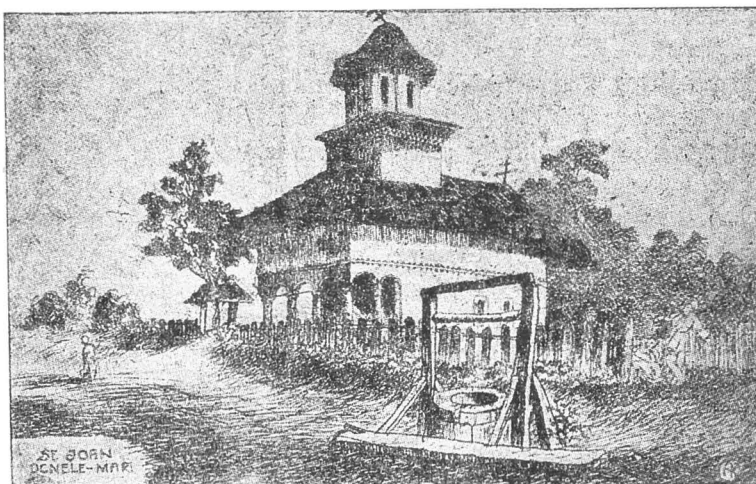
Cu rugăciuni și cu miresme

Pentru 'nsetați tu ești izvorul

Pentru flămânzi, — pâine sfințită

Deapurarea să fii slăvită!...

Const. Goran

DIN ACTIVITATEA UNEI BISERICI NOUI

În îndepărtatele periferii ale Capitalei noastre, în lumea muncitoare a Atelierelor C. F. R., s'a ridicat, prin contribuția publică a muncitorilor, a autorităților și a diferiților credincioși din alte părți, o biserică, în cartierul „Puțul lui Crăciun“.

Biserica aceasta a crescut numai prin minuni, începută — după cât m'am informat — cu ni-

întrunire a tuturor comitetelor de lucru social-creștin, cheltuind pentru aceasta 130.000 lei, iar din acel an hrănește, pe lângă biserică, dela 40-64 familii sărace, în mod absolut gratuit, în fiecare zi, timp de 4 luni de iarnă grea, dela 1 Noiembrie și până la 1 Martie.

La această cantină lucrează peste 48 de persoane — creștini convingși — în mod absolut

Biserica Podanu

mic și din nimic, s'a terminat în mai puțin de 2 ani. Incepută la 21 Mai 1926 a fost terminată la 21 Octomvrie 1928, când a fost dată spre servire credincioșilor, în alb. În anul 1930 a fost pictată, în frescă, de pictorul Dimitrie Belizare, fiind o podoabă a lumii necăjite din acele părți.

Preotul acestei biserici, care a pus toată energia și dragostea lui, nu s'a mărginit a construi numai biserica și cu aceasta să termine, ci el a căutat să facă din biserică un centru de lumină, de ajutorare, de îndrumare socială, morală și culturală. A căpătat zi cu zi, ceas cu ceas sufletele credincioșilor și le-a strâns temeinic lângă biserică și lângă lucrul ei.

În anul 1929 a construit o cantină și o sală de

gratuit, numai și numai din credință și din dragoste față de aproape.

Astfel: 18 persoane-femei sunt orânduie câte trei în fiecare zi din săptămână, pentru a găti la bucătărie mâncarea săracilor. Alte șase femei, câte 1 pe zi, pentru curățenia vaselor și aranjarea bucătăriei, după ce s'a dat mâncare la săraci. Două persoane în fiecare zi, aduc alimentele din diferite case creștine, cari nu subscris zilnic, pentru ajutorarea cantinei. Alte două persoane aduc pâinea dela brutăriile cari au subscris pentru ajutorare cu pâine.

Și, așa este împărțită munca pentru Domnul, între aceste 48 de persoane ce activează în jurul operei bisericesti.

Săracii vin zilnic cu coșurile și vasele lor, pentru a lua mâncare acasă și pentru ceilalți membri ai familiei lor; deci în realitate se hrănește zilnic, prin biserică—dela 200 de suflete în sus— în mod gratuit.

Casa parohială a Bisericii Poddeanu, zidită în anul 1932

După arătările registrelor parohiei se cheltuiește în fiecare an peste 100.000 de lei cu această cantină — bine înțeles, aici intră și toate donațiile.

Lucrarea nu s'a terminat aci. În jurul bisericii este și un mic dispensar parohial, care este deschis numai Duminică și sărbătorile, unde, un doctor consultă în mod gratuit, pe orice creștin al acestei biserici, care se prezintă cu un bilet stampilat dela Părintele Paroh.

Dacă bolnavul este absolut sărac i se dă și me-

dicamente gratuite, iar dacă este cazul să fie internat în spital, se intervine prin parohie și se internează mult mai ușor.

Biserica n'a uitat nici cazurile de nenorocire secție de ajutor mutual, la înmormântare — dând 3.00 lei oricărui membru care plătește 20 lei lunar, timp de 10 ani, iar ajutoare se dă, după oricâtă vechime ar avea ca membru. Prin aceasta, credinciosul e mai des cu gândul la sfârșitul lui, vine mai des la biserică; deci îl poți pregăti și sufletește, îi sădești în inima lui însemnătatea și grija bisericii față de toți credincioșii ei.

Această biserică, prin preotul ei, activează și pe calea scrisului, având una din cele mai reușite foi parohiale, în care, lunar, împărtășește credincioșilor cuvinte și învățături folositoare, precum și diferite vești, de tot ce se petrece în parohie, în timp de o lună. Foaia parohială se află în al cincilea an de apărție regulată și se susține prin ea însăși, atingând numărul tirajului de 2.00 exemplare lunar.

Biserica este cercetată săptămânal de sute de suflete, cari se interesează de aproape de toată lucrarea ce se face; iar Duminicile și sărbătorile, mulțimea de credincioși, adunați în jurul Sf. Altar, cântă cântări de laude și Sf. Liturghie în cor, dela un colț la altul, al sfântului locaș.

Aceasta e o lucrare, în linii generale, a unei biserici noi și a preotului smerit și a credincioșilor din jurul ei, pe care am cercetat-o și eu și despre care scriu acum.

Corespondent

Cantina Bisericii Poddeanu cu un grup de săraci așteptând să ia mâncare.

EDUCAȚIA RELIGIOASĂ A TINERETULUI ȘCOLAR

Religiunea este pentru sufletul nostru, ceea ce este hrana pentru corp. Numai ea poate liniști foamea sufletului nostru. Cunoștințele profane, nu sunt în stare să procure întreaga și adevărata mulțumire a omului. Cu drept cuvânt, zicea Fericitul Augustin: „Nefericit este omul care cunoaște toate, dar care nu te cunoaște pe Tine Dumnezeu“.

În timpul din urmă, biserica noastră prin reprezentantul ei, a făcut toate eforturile și a izbândit, ca învățământul religios primar să fie predat de preoți. A fost o cerere foarte îndreptățită, căci după cum afirmă Pr. Prof. Bulacu în lucrarea P. C. Sale: „Studiu introductiv în catehética ortodoxă“, biserica noastră a putut da viață școalei, ce s'a întemeiat în pridvorul ei, dar școala numai poate da învățământului religios, decât spiritul ei intelectualist, pe care îl are față de întregul ei învățământ. De aceea, bisericii, iar nu școalei îi revine sarcina de a-și reface temelia creștină a învățământului ei religios, adică a catehizării tinerimii“.

Un lucru însă trebuie să-l avem în vedere și anume, că este foarte ușor să-ți asumi o răspundere, însă este foarte greu să te achiți în mod onorabil de ea. De aceea preoții noștri, cari pășesc la predarea învățământului religios în școala primară, trebuie să fie foarte atenți și cu grijă pentru această lucrare a lor, ca nu cumva să li se impute cândva, că n'au făcut altceva decât au încurcat treburile învățătorilor.

Sfânt și mare este scopul educației religioase, dar nu se poate ajunge decât pe un drum ane-

voios și plin de greutate. Este absolut tot atât de important să cunoști sau să găsești acest drum, cât să și concepi scopul educației. Metodele fără lumina proiectată de ideea scopului sunt oarbe.

Ideea scopului fără cunoașterea mijloacelor celor mai bune spre a-l înfăptui e seacă, o simplă dorință fără putere, deci o utopie“. (I. Nisipeanu)). Dacă principiile fără considerarea realității sunt adeseori inoperante, realitățile ne luminate de principii nu pot fi suficient pătrunse și prin urmare nici bine îndrumate. În primul caz se face știință pură fără efect practic imediat, în al doilea caz se ajunge la un diletantism periculos (G. G. Antonescu: Educație și cultură) În predarea religiei trebuie să ținem seama totdeauna de principiul că: *Non scholae sed vitae discimus*.

Scopul predării acestui obiect de învățământ în școala primară este dezvoltarea sentimentului religios în copil și promovarea deprinderilor religioase active. Adică scopul este mai mult formal, educativ. Cunoștințele religioase ce se dau copiilor și care în totalitatea lor s'ar părea că țințesc un scop material, utilitar, nu urmăresc decât tot scopul formal, adică pietatea creștină. Deci, scopul material, cunoștințele, se transformă într'un mijloc pentru ajungerea scopului formal. Vom tinde deci prin predarea învățământului religios să facem din elevii noștri nu teologi adevărați, ci adevărați creștini.

Preotul Nic. M. Ivan
Râioasa-Teleorman

Elevii dela liceul „T. Maiorescu“, excursie la Sfânta Mănăstire Pasărea de lângă Capitală.

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

Asociația pentru educația morală creștină a tineretului.

Clerul din Capitală, începând cu Părinții Profesori dela Facultatea de Teologie și până la Părinții cateheți de curs primar, au colaborat într-o acțiune demnă, împotriva tentativei profesorilor de filosofie, de a-și revendica exclusiv dreptul la educația morală a tineretului din școala secundară.

Această acțiune lăaturalnică împotriva dreptului bisericii de a face educația morală-creștină a tineretului în școală, a avut darul de a uni mai mult forțele răzlețite ale educatorilor noștri creștini. În cele trei ședințe de adunare în acest scop, propunerile celor ce au participat la adunările în acest scop, în sala de conferințe a ziarului „Universul“, s'a putut observa în special părerea unanimă, de a se constitui o asociație pentru educația morală-creștină a tineretului. În această asociație se preconizează participarea pe lângă clericii profesori și alți intelectuali din toate ramurile de activitate, spre a putea fi ajutată cu mai mult succes. De altfel chiar principiul de organizare al Bisericii noastre, dă importanța meritată, credincioșilor noștri mireni.

Redăm cetitorilor noștri sumarul discuțiilor ce au avut loc în acest scop.

„Zilele trecute s'a desfășurat în Capitală congresul profesorilor de filozofie. Intre dezideratele congresului, care au născut vii discuțiuni, a fost și captarea pe seama profesorilor de filozofie a orelor de dirigiență, destinate educației generale și înlocuirea învățământului religios din învățământul secundar, prin cât mai multă îndrumare filozofică.

La obiecțiunea că filozofia considerată în ansamblul ei nu prezintă un sistem unitar de gândire și educație — cum este cazul religiei creștine — ci o multitudine de concepții, s'a răspuns de către congresiști, că dânsii ca filozofi, nu vor să obișnuiască elevii cu o anumită morală, ci cu toate moralele.

Această concepție, a cărei întronare ca normă de educație caută să se facă în învățământul nostru, a produs îngrijorare și reacțiune, nu numai în rândurile clerului, ci și ale tuturor părinților preocupați de primejdia spiritului anarhic al vremii.

Reacțiunea s'a concretizat, în forma unei impresionante adunări, ținută în sala de conferințe a palatului ziarului „Universul“, proiectată de un grup de profesori de religie, în legătură cu Consiliul cultural al Sf. noastre Mitropolii.

A luat parte un însemnat număr de preoți, profesori universitari și secundari, precum și de intelectuali creștini.

Adunarea a fost prezidată de părintele prof. dr. I. Mihălcescu, decanul facultății de teologie din Capitală, care a lămurit scopul adunării și a cerut mobilizarea tuturor forțelor active ale bisericii și societății românești pentru apărarea învățământului religios împotriva încercărilor distructive ale ateismului, ce îmbracă forma seducătoare a filozofiei pure.

Au rostit judicioase și documentate cuvântări și propuneri preoții profesori *Toma Chiriucă, Marin Ionescu, G. Comana*, d. prof. *Popecu Tudor*, secretarul general al Soc. ortodoxe pâr. prof. *N. Rădulescu-Dichiu, Gh. Păunescu*, părintele prof. *M. Bulacu, pâr. prof. D. Georgescu-Dușumea, G. Lungulescu*, etc., conchizând la:

a) O acțiune susținută de întreaga profesorie de religie pe lângă forurile superioare ale ministerului instrucțiunii, pentru respectarea integrală a învățământului religios;

b) Organizarea preoților profesori într'o asociație pe țară și convocarea unui congres general în Capitală;

c) Lărgirea cadrului acțiunii cu sprijinul mirenilor creștini și determinarea unei mari mișcări a intelectualității românești pentru afirmarea priorității spiritualului, în sens moral, constructiv și românesc, împotriva tendințelor de anarhizare morală a tineretului, sub etichete de estetism și intelectualism.

S'a format o comisiune pentru a întocmi memoriile ce urmează a fi prezentate Ministerului instrucțiunii, și s'a hotărât să se țină o nouă adunare, de proporțiuni mult mai mari.

Secția noastră culturală în legătură cu P. C. Preoți, profesori de religie din Capitală și chiar cu Profesorii Facultății de Teologie în frunte cu P. C. Părinte decan I. Mihălcescu, a luat inițiativa organizării unei Asociații de educație religioasă-morală a tineretului din învățământul universitar, secundar și primar, din cuprinsul întregii Patriarhii.

În acest scop se continuă reuniuni în sala festivă a ziarului „Universul“.

Respectuos rog pe I. P. S. Patriarh să ofere sala de conferințe dela palatul Sf. Patriarhii, pentru o reuniune în acest scop, — invitând și pe alți intelectuali educatori ortodocși, pentru a se fonda această Asociație sub patronajul și cu binecuvântarea I. P. S. Patriarh, — chiar în reședința patriarhală.

ȘEDINȚA II. — S'au întrunit profesorii de religie în sala festivă a ziarului „Universul“.

A prezidat părintele Mihail Bulacu, consilier cultural la Arhiepiscopia București.

Pr. profesor *Marin Ionescu*, a făcut o dare de seamă asupra proiectului de programă analitică a învățământului religios, pregătită în anul trecut de comisiunea constituită atunci în acest scop.

A arătat repartitia materiei pe clase, justificând plusul de ore necesar acestei discipline.

Pr. profesor *Gh. Comana* a citit un memoriu cu dezideratele profesorilor de religie, care urmează a fi înmănat de o delegațiune de preoți profesori d-lui ministru al instrucțiunii.

Părintele profesor *I. Mihălcescu*, decanul Facultății de Teologie, a dat referințe asupra lucrărilor comisiunii orânduite cu întocmirea programei analitice a învățământului religios în școlile secundare. Sf. Sa a arătat posibilitățile de colaborare între profesorul de religie și cel de filosofie în educarea tineretului. Propune să se lărgească sfera de activitate a acestor consfătuiri, prin înființarea unei *Asociații de educație religioasă-morală a tineretului, în care scop să se facă apel la toate categoriile de intelectuali.*

D-l avocat *Popescu Tudor* cetește și analizează câteva articole publicate de profesorii de filosofie în unele ziare.

D-sa a rugat pe profesorii de filosofie, să precizeze unele opinii emise asupra concepțiilor filosofice, afirmate că ar putea sta la baza educațiunii.

D-l *I. Zamfirescu*, profesor de filosofie, a dat unele explicațiuni în legătură cu Congresul profesorilor de filosofie, care nu a avut obiectul de a polemiza cu teologia și Biserica.

D-sa a precizat acțiunea congresului de a lămurii unele laturi de activitate profesională.

D-l profesor *Bogdan* (fil.), precizează că discuțiunile congresului în legătură cu educația morală a tineretului în școală au fost îndreptate mai mult asupra problemei individualității în educație.

Pentru această lucrare au fost solicitate orele de educație morală, care erau trecute ca ore de dirigentie, și deci disponibile pentru aceasta.

D-l profesor *Șerban Ionescu*, dela Facultatea de Teologie, preconizează principiul încredințării orelor de educație morală a profesorului care este pedagog prin vocație și creștin prin educație.

D-sa indică în primul rând pe preotul profesor de religie, fără să excludă și pe ceilalți profesori cari ar împlini aceste calități.

D-l comandor *Negulescu*, dela ziarul „Universul“, apreciază importanța problemelor religioase-morale în educația tineretului.

Părintele decan *I. Mihălcescu* conchide că pretinsul conflict dintre profesorii de filosofie și cei de religie este rezolvit.

Preocuparea profesorilor de filosofie pentru cunoașterea individualității convine și preotului profesor de religie în practica educației tineretului.

Părintele *M. Bulacu*, președintele adunării, anunță viitoarea ședință *Sâmbăta viitoare când*

se va continua Asociația pentru educația tineretului.

ȘEDINȚA III.—În seara zilei de 31 Martie, la ora 6, a fost în sala festivă a ziarului „Universul“ o consfătuire a preoților din Capitală și altor intelectuali mireni, în legătură cu constituirea unei Asociații pentru educația morală-creștină a tineretului.

Pr. *Mihail Bulacu*, consilier cultural, a deschis ședința, recapitulând cele stabilite în ședințele trecute și rugând asistența să găsească o formulă mai concretă pentru realizarea practică a dorinței unanime, în ceea ce privește constituirea acestei Asociații.

D-l comandor *A. Negulescu* arată importanța bazei morale-creștine în educația tineretului. Nici nu poate fi vorba de experimentarea unei alte educații sprijinite pe o morală filosofică, când chiar filosofia nu se împacă cu diferitele sisteme pe care le preconizează în ideologiile omeneshti schimbătoare.

Ca părinte de copii și ca profesor de educație la școala militară, unde chiar elevii doresc o educația bazată pe credința creștină a Bisericii strămoșești.

Pr. *Gh. Păunescu* relevă mai multe cazuri din experiența personală, când a observat că acei ce au exclus educația morală din viață, au căzut victimele propriilor lor concepții.

Pr. prof. *Marin Ionescu* solicită colaborarea într-o asemenea asociație, a tuturor factorilor ce pot contribui la cunoașterea vieții intime a copilului și adolescentului. Fără cunoașterea individualității, nu se poate face o educație efectivă.

D-l *Șt. Matache*, institutor, stăruind asupra urgenței problemei de educație creștină a tineretului ca și a adulților, își exprimă nădejdea într-o strânsă colaborare a bisericii învățătoare cu biserica ascultătoare, pentru a ne oferi în viața socială, biserica luptătoare cu succes împotriva păcatului.

Pr. prof. *Gh. Comana* propune ca pe lângă constituirea asociației să ia ființă și un cerc de studii al profesorilor de religie, care să pregătească un apropiat congres al tuturor profesorilor de religie din țară. Relevă cu acest prilej, acțiunea laudabilă a ziarului „Universul“, care a combătut prin articole chiar în prima pagină, literatura pornografică.

D-l prof. *Zamfirescu* relevă insuficiența profesorilor în general, în ceea ce privește pasiunea de a fi educatorii pe care-i așteaptă tinerețea.

D-l avocat *Popescu Tudor* a citit un anteproiect pentru imediata constituire a asociației. Proiectul este depus pentru studiu unei comisiuni după care va fi adus la cunoștința adunării generale.

D-na *Elena Niculescu*, institutoare, a arătat importanța educației religioase morale în școala primară, care trebuie înzestrată cu tot mai mult material intuitiv în acest scop.

Păr. prof. *I. Mihălcescu*, decanul Facultății de

Teologie, propune, și adunarea aprobă, constituirea comisiei pentru alcătuirea statutelor asociației, din următoarele persoane: părintele prof. H. Roventă, dela Facultatea de Teologie, pr. prof. Gh. Comana, pr. prof. M. Ionescu și d-nii prof. Șerban Ionescu, dela teologie, d. comandor A. Negulescu și d. avocat Popescu Tudor.

Pr. M. Bulacu aduce mulțumiri ziarului „Universul“ pentru sollicitudinea arătată acestei importante probleme a bisericii și școlii românești și întregii asistențe ce a arătat un viu interes tuturor discuțiilor.

Intreaga asistență nădăjduiește că presa bună dela noi va susține realizarea efectivă a unei Asociații educative, din care va face parte nu numai preoții, ci și bunii credincioși mireni, din toate ramurile de activitate culturală și educativă națională.

CONFERINȚE

Apărarea morală a tineretului.

Conferința d-lui Profesor Dr. Nicolae Minovici

În cadrul ciclului organizat de Consiliul central bisericesc la Fundația Dalles, în prezența unui numeros și select public d-l prof. Dr. Nicolae Minovici a vorbit despre „Apărarea morală a tineretului“.

În momentele în care licența moravurilor și atentatele la morala publică — spune d-sa — par a fi atins maximul de intensitate, este de datoria tuturor oamenilor cumsecade, de a se uni pentru a organiza lupta contra inamicului comun. Aș voi să trec foarte repede asupra acestei rușini a civilizației noastre și mai ales să nu mă opresc prea mult de teamă de a nu atinge pudoarea d-voastre. În timpul de față mai ales relele sociale au crescut, s'au afirmat din ce în ce mai mult, profitând pe de o parte de licența moravurilor, iar pe de alta de toleranța oficială și căutând să pătrundă cât mai mult în viața noastră publică.

Pornografia devine astăzi din zi în zi mai îndrăzneată, mai periculoasă, se întinde din ce în ce mai mult. Pedepsirea ei, care mai totdeauna a lăsat de dorit, a îngrijorat cu drept cuvânt pe părinți și educatori. În fața obscenității, pornografiei, sadismului, imaginilor criminale, etc., am putea face o listă destul de dureroasă de copii pervertiți, de tineri pe care pornografia sub diferite ei forme i-a condus la perversiune, imoralitate, desfrâu, prostituție sau crime.

Intrând în miezul chestiunii, conferențiarul se oprește cu competența asupra diferitelor forme

sub care se prezintă pornografia ei contimporană, precum și asupra mijloacelor ei de propagandă. Astfel: 1) literatura; 2) Teatru; 3) Music-hallurile; 4) cinematografele; 5) fotografiile obscene; 6) cărțile postale ilustrate; 7) anunțurile; 8) inscripțiile pornografice; 9) post-restant; 10) prostituția; 11) moda; 12) școlile de dans; 13) biourourile de servitori; 14) cântecetele în armată; 15) soldații cari asistă la Curtea cu Juri, etc., etc., toate acestea, care ar putea face fiecare subiectul unei conferințe în parte, sunt mijloacele de propagandă ale pornografiei și imoralității. D-sa dă următoarea definiție pornografiei.

Orice imagine, orice scris, orice vorbire, făcută cu scopul de a provoca, de a stimula, și a răspândi imoralitatea, o ligă pentru protecția morală a tinerimii și pedepsirea licenței străzilor nu avem încă, căci cine alta mai mult ca tinerimea e mai amenințată de acest monstru cu diferite forme care se cheamă licența străzilor, și cui altui decât tinerimii se adresează aceste provocațiuni infame, pe care avem durerea de a le găsi la fiecare pas în orașele noastre, unde publicațiile pornografice sunt așa de întinse și unde tineretul e prada pândirii lor.

Da, e ea, e sufletul ei curat, plin de viitor și promisiuni, pe care pornografia tinde a le conrupe, iată scopul pentru care, accentuiază conferențiarul, urc astăzi treptele acestei tribune, iată satisfacția ce avem luând apărarea morală a tinerimii. Știm că desfrâul cum și toate pasiunile, poate mai mult ca oricare altele este un principiu de turburare, de dezechilibru și de dezordine interioare. Știm că departe de a da fericirea el este pentru tânăr un iad îmbrăcat cu briliante false, ca și locurile triste unde el se practică. Mai știm că tinerețea își are farmecul și frumusețea ei; tocmai pe aceste calități desfrâul caută să le distrugă. El arde flacăra tinereții înainte de a înflori și a da naturii frumusețea și parfumul ei. De aceea Alfred de Musset, simțind cu durere, depravațiunea ce însoțește acest vițiu, a spus într'o poezie a sa:

*Inima unui tânăr este un vas adânc
Când prima apă ce o aruncăm în el e murdară
Apa mării poate să treacă peste el fără a spăla murdăria
Căci vasul este adânc și pata este în fund.*

Dacă vom reuși să aducem tinerimea spre a lupta în favoarea moralității, vom putea întrevede viitorul cu încredere. Atunci vom ști că mâine va fi mai bine ca ieri.

Trebue purificată și curățată strada și vieța publică, pentru a înceta de a mai fi compromisă educația ce o dăm tineretului în școli, biserici și familii. Ca să refacem în popor, trebue să punem înaintea lui alte lucruri de cât desfrâul, vițiile și crimele, și să-i arătăm alte moravuri decât acelea ale lupanarelor curtezanelor, cârciumilor, etc.

Trebue să căutăm aer curat tuturor acelora care s'a intoxicat cu gazele ce emană din această mocirlă a imoralității. Nu prin pedepse și măsuri administrative vom putea opri pornografia, ci prin asanarea spiritului public. De aceea cerem și noi protejarea copilului, a face să se respecte femeia, a apăra familia și a conserva viitorul moral al națiunii noastre. Pentru aceea trebue mai întâi să asanăm moralitatea publică, trebue să ridicăm conștiința națională, căci doamnelor și domnilor, încheie conferențiarul, sunt sufletele copiilor d-voastre, pe care nu trebue să le lăsăm a se corupe.

Misiunea creștină a Statului.

Conferința d-lui Profesor Teodor M. Popescu

Joi 8 Martie c., a avut loc la Fundația Dalles, în ciclul organizat de Consiliul Central Bisericesc, conferința d-lui Teodor M. Popescu, profesor la Universitatea din București, cu subiectul „Misiunea creștină a Statului“.

După o interesantă prezentare a raportului dintre stat și religie în lumea precresștină, trecând la condițiunile create de creștinism, conferențiarul urmărește evoluția problemei în desfășurarea vieții creștine a Occidentului și Orientului, evidențiind strânsa legătură de conlucrare care a fost în trecut, și în special în ortodoxie între stat și Biserică, fapt care a dat posibilități maxime de dezvoltare atât statului, cât și Bisericii. Ajungând la Principatele noastre, d-sa arată marele rol jucat de ele în istoria ortodoxiei, accentuând că Românii n'au cunoscut glorie mai mare, decât cea de a fi servit cauza creștină ca apărători și binefăcători ai ortodoxiei.

În statul modern—spune apoi conferențiarul—s'ar părea că nu mai poate fi vorba despre o politică religioasă. Spiritul și orientarea lui sunt altele decât în trecut. Statul modern nu are o conștiință creștină, este indiferent.

El are totuși datorii religioase. Pentru că statul este al poporului și tot a poporului este și

Biserica. Poporul este credincios. Religia joacă în viața lui un rol considerabil. Statul nu poate s'o ignoreze sau s'o neglijeze. El este, din contra, chemat s'o servească, pentru că Biserica este o necesitate națională și a făcut și face statului mari servicii.

Statul are deci obligații religioase. El le poate îndeplini prin Biserică și prin sine însuși. Biserica trebue ajutată material și moral, ca să-și poată îndeplini opera creștină. Ea merită între instituțiile statului un loc de frunte, în grija și stima lui, în deosebi Biserica ortodoxă, ca Biserică națională și dominantă.

Statul are însă datoria și posibilitatea de a lucra direct la promovarea operei religioase-morale: prin legislație, învățământ, justiție, prin autoritate și prin actele de stat. Statul oficial este reprezentativ și pilduitor. El trebue să poarte continuă grijă de moralizarea vieții de stat și publice, prin respectul legalității și prin reprimarea tuturor manifestărilor sociale, cari primejduesc sufletul poporului.

Statul poate deasemenea să susțină opera asistenței sociale alături de Biserică, spre ușurarea mizeriilor sociale.

El este chemat să facă posibilă poporului împlinirea misiunii lui istorice în lume. Poporul are tradiții și necesități vitale. Viitorul lui trebue pus de acord cu trecutul, ridicat de el, și religia poate servi ca legătură între ele. Vieța de stat trebue să meargă pe linia milenară a vieții naționale. Experiența însă este o mare lecție, care ne învață ce devine un stat care își pierde credința. Iar stema țării poartă în deviza „Nihil sine deo“ un imperativ național și creștin.

ADMINISTRATIVE BISERICESTI

PAROHII VACANTE.

Preoți.

Consiliul Eparhial al Secției Administrative Bisericești a Sf. Arhiepiscopii, în ședința sa dela 27 Februarie 1934, constatând că la primul concurs publicat în Apostolul No. 1—2 din 1—15 Ianuarie 1934, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei *Conduratu*, Circ. III Prahova, nu s'a prezentat, printre candidații seminarști, decât un singur licențiat în Teologie — și acesta

cu actele în neregulă—a hotărât publicarea acestui al doilea concurs, cu termen tot de 30 de zile, pentru complectarea susmenționatei parohii.

Condițiunile acestui nou concurs sunt aceleași ca ale primului concurs.

Cererile însoțite de actele regulamentare se vor înainta în termen Protoieriei circ. III Prahova-Ploești.

Cele intrate pe altă cale, nu vor fi luate în considerație.

Cons. Referent,
Șt. Iordanescu

Protoieria jud. Prahova circ. IV Vălenii de Munte. — Prin transferarea cucernicului preot Gheorghe Marinescu la parohia Vălcănești parohia Coțofenești s'au vacantat pe data de 1 Februarie a. c. Pentru ocuparea ei se publică concurs cu termen de 30 zile, cu începere dela data apariției publicațiunii în organulsf. Arhiepiscopiei „Apostolul“.

Parohia are 250 familii cu 1200 suflete. Așezată la 4 km. de gara Poiana. Biserica în bună stare, casă parohială și sesie pentru personalul deservent nu are. Venitul epitrahilului se cifrează aproximativ la 500 lei lunar, iar salariul conform studiilor. Candidații în termenul publicat, vor înainta oficiului Protopopesc cererile însoțite de toate actele cerute de regulament. Actele venite pe altă cale și după expirarea termenului, nu se vor lua în considerare. Candidații hirotoniți în memoriile ce vor înainta, vor preciza:

a) Lucrarea pastorală, culturală, misionară, sămariteană și gospodărească ce au întreprins în parohia unde acum funcționează.

b) Cum au activat pentru sporirea patrimoniului parohial, cu cât au mărit fondul parohial inalienabil, fondul milei creștine, arătând valoarea și numărul recipiselor cu care au depus sumele.

c) În ce situație se găsește arhiva și gestiunea parohială și cum a executat diferitele ordine ale administrației bisericești.

d) De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate a obținut. A îndrumat pe elevi să meargă Dumineca la biserică. I-a învățat cântările bisericești.

e) Cum a activat pentru combaterea sectanților și concubinilor din parohie cu ce rezultat. Numărul sectanților și concubinilor.

f) De când este hirotonit, pe seama cărei parohii și ce transferări a mai avut.

g) Recompense, distincții bisericești și civile, dacă a fost pedepsit și pentru ce.

h) În ce măsură a introdus lumânările de ceară curată dela turnătorii rituală „Plătărești“ și dacă în biserică se mai vând și altfel de lumânări.

2) Pentru candidații nehirotoniți pe lângă actele cerute vor mai depune: o declarație că se obligă să predea învățământul religios în școala primară în mod gratuit și certificat pentru binecuvântarea căsătoriei, dela Chiriarhul respectiv, dacă solicitatorul este căsătorit.

Protopop, Icon. Nic. Popescu Ogretin.

Cântăreți.

Sf. Mitrop. a Ungro-Vlahiei Sec. Adm. Bis. — facem cunoscut că se anulează concursul pentru ocuparea postului I de cântăreț dela parohia Găletenii de Sus, jud. Vlașca, apărut în Apostolul No. 1-2 din 1-15 Ianuarie a. c.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† Platon

Cons. Referent,
Icon. Pr. Iordanescu

Dâmbovița. — Se publică la vacanțe postul II de cântăreț dela parohia Săcueni, vacant pe 1 D-brie 1933, prin înrolarea în armată a titularului Constantin H. Popescu.

Doritorii vor avea Școala de cântăreți și armata satisfăcută.

Actele le vor depune la acest protopopiat în termenul legal.

Protopop, Pr. Thoma Georgescu.

Dâmbovița, Parohia Izvoarele. — Se publică la vacanțe post al II de cântăreț dela parohia Voinești, rămas vacant pe 1 Ianuarie 1934, prin transferarea titularului Constantin I. Nițulescu, la parohia *Izvoarele*.

Candidații vor fi numai cu școală și armata satisfăcută, iar cererile se vor depune în termen la acest protopopiat.

Protopop, Pr. Thoma Georgescu.

Protoieria II Găești-Dâmbovița. — Se publică concurs — cu termen de 15 zile — pentru ocuparea următoarelor posturi de cântăreți rămase vacante pe data de 1 Noembrie 1933.

1. Un post de cântăreț la parohia Catanele, rămas vacant, prin încorporarea d-lui Niculae N. Mașteanu spre a-și face serviciul militar.

2. Un post de cântăreț la parohia Cobia, rămas vacant prin încorporarea d-lui Ioan C. Biolan spre a-și face serviciul militar.

3. Un post de cântăreț la parohia Speriețeni, rămas vacant prin încorporarea d-lui G. Dumitrescu.

Cererile însoțite de acte, vor fi înaintate acestui oficiu protopopesc.

Protopop, Pr. Mih. S. Ionescu.

Circ. IV-a Vălenii-de-Munte-Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea postului I de cântăreț la parohia Văleni, devenit vacant pe ziua de 1 Noembrie 1933 prin pensionarea cântărețului Nicolae A. Chițu.

Candidații absolvenți ai unei școli de cântăreți și cu serviciul militar satisfăcut, vor înainta cererile, timp de 30 zile dela data apariției acestei publicații în organul oficial „Apostolul“, după care se vor fixa data concursului.

ECONOMICĂ

Circulară Nr. 1991/934.

Prea Cucernice Părinte,

Din experiențele anilor trecuți am constatat că datele ce Ne înaintați cu rapoartele generale pentru Adunarea Eparhială, nu sunt suficient de complete, din cauză — probabil că — P. C. Voastră nu ați dat din timp dispozițiunile convenite parohiilor ca la rândul-le să vă trimită amănunțit informațiunile ce erau de lipsă.

În special tablourile de consemnarea averilor bisericesti, n'au fost de loc trimise de unele protoerii, iar acelea care s'au trimis erau prea sumar întocmite și fără totalizarea pe protopopiate a numerarului de care dispuneau toate parohiile la un loc, a efectelor a valorii obiectelor sacre, a bisericilor, caselor parohiale, terenuri etc.

Spre a preîntâmpina deci eventualele neajunsuri, în această privință P. C. Voastră veți întocmi cât se poate de exact în două exemplare tabloul de consemnarea averilor bisericesti pe formularele aci anexate făcând și totalizarea pe întreg protopopiatul a sumelor ce constituie numerarul, a efectelor, a valorii sacre, a valorii bisericilor, caselor parohiale, a întinderii terenurilor ca sesie, plusul de sesie etc., și totodată pentru ca raportul general al P. C. Voastră, pentru Adunarea Eparhială pe anul 1934, să poată fi un exponent fidel al situației economice-financiare din parohii, să întocmiți și să ne înaintați și următoarele date cerând în prealabil dela parohii, lămuriri asupra chestiunilor de care nu sunteți deplin clarificați.

1. Funcționează regulat consiliile și adunările parohiale și dacă își înțeleg rostul și atribuțiile în cadrele și spiritul noii legi de organizare bisericescă.

2. Ne veți face tablou de parohiile în care episcopii bisericesti nu au intrat încă în atribuții, și în special episcopul casier.

3. În ce fel este administrat pangarul și ce venituri a produs în cursul anului trecut? Conform dispozițiilor Noastre, s'au conformat toți preoții din acel protopopiat de a introduce în biserică lumânări de ceară curată, fabricată în turnătoria rituală a Arhiepiscopiei.

Tabloul de parohiile care nu s'au conformat.

4. Câte biserici, clopotnițe și case parohiale s'au construit în cursul anului 1933, și câte sunt în curs de construcție.

Asemenea ce renovări și reparații s'au făcut de biserici, case parohiale, clopotnițe, precum și alte imobile bisericesti, ce picturi și ce înzestrări cu odoare bisericesti.

Veți întocmi tablouri pentru toate categoriile dela punctul 4 cu arătarea valorii fiecărei lucrări precum și indicarea provenienței sumelor investite adică dacă sunt:

- 1) Subvenții dela Stat
- 2) „ „ Județe
- 3) „ „ Comis. Monum. Istorice
- 4) „ „ Comune
- 5) Ajutoare dela Sf. Arhiepiscopie
- 6) „ „ Băncile Populare

7) Sume provenite din excedentele parohiilor

8) Donații dela enoriași.

• Toate sumele cheltuite vor fi totalizate, pentru fiecare categorie de lucrări în parte. Asemenea vor fi totalizate și sumele primite cu subvenții și ajutoare, cu tablou aparte.

5. Ce anume donațiuni s'au făcut, de ce valoare și de către cine specificate într'un tablou separat pe protopopiat.

6. S'a făcut împrumuturi în cursul anului trecut? și pentru ce anume scopuri?

7. Ce imobile s'au grevat, pentru ce sumă, și scopul pentru care s'au făcut aceste grevări. Care parohii posedă terenuri petrolifere și ce concesi s'a făcut până în prezent.

8. Ne veți arăta situația atât a terenurilor parohiale cât și ale bisericilor filiale, dacă aceste terenuri sunt integre, indicând într'un tablou amănunțit, ce cutropiri s'au făcut, timpul cutropirii și dacă Cosiliile parohiale respective, au luat pe calea justiției măsurile de revendicare convenite.

9. S'au arendat pentru cursul anului 1934, toate terenurile plus de sesie?

Veți arăta cu tablouri ce terenuri au rămas nearendate și motivul pentru care nu s'au arendat.

10. S'au făcut în cursul anului 1933, schimburi de terenuri, sau cumpărări de imobile bisericesti? Câte și pentru ce scop?

Tabloul pe parohii.

11. Ce exproprieri și vinderi s'au făcut?

12. Situația terenurilor date prin împrumut, din rezervele comunale, pentru cimitire și drept vatră pentru biserici și case parohiale, dacă s'au luat toate în primire dela primăriile respective ori alte oficii și dacă s'au plătit complet.

13. În ce stare se află curțile bisericesti și cimitirile, dacă sunt pretutindeni împrejmuite și bine întreținute plantate cu arbori fructiferi sau de ornament etc.

Toate cimitirile sunt și în administrarea comunelor politice?

Pentru toate cazurile veți face tablou separat.

14. S'au trimis la timp bugetele pe anul 1934 și conturile de gestiune pe anii expirați inclusiv anul 1933?

Ce parohii nu s'au conformat? și ce măsuri de îndreptare s'a luat împotriva P. C. Preoți neglijenți.

Veți întocmi tablourile de conturile de gestiune restante făcute separat pentru fiecare an. Asemenea și de bugetele restante.

15. Ce parohii au rămas în restanță cu achitarea prevederilor bugetare, pentru fondurile: protopopesc, trebuințe generale, sanatoriu fondul milelor 5% din venituri? Cu tablou. Cât este fondul parohial de mare cu finea anului 1933.

Raportul General pentru Secția Economică, împreună cu un exemplar din tabloul pentru consemnarea averilor bisericesti întocmit conf. dispozițiilor de mai sus, se vor înainta Sf. Arhiepiscopiei irevocabil până la data de 10 Martie 1933.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† Platon

*Cons. Referent,
C. Moldovanu*

C R O N I C A E X T E R N A

Din Biserica Greacă.

Presa greacă dă informațiuni că biserica Elenă este neliniștită din cauza înfocmirii și tipării a noului cod cetățenesc prin care se aduc multe modificări în legătură cu dreptul familiar. Lucrul acesta a provocat o serioasă rezistență din partea clericilor distinși și a teologilor de văză.

Prin noul cod sunt atinse chestiuni de o însemnătate ridicolă, ce privesc direct biserica și cari amenință existența familiei.

Modificarea de seamă, înce privește căsătoria, este privitoare la esențialele piedici și la relația familiară. Prin actuala lege, căsătoria este oprită până în gradul VII între rudele după sânge și până la gradul IV între rudele prin alianță. Noul cod reduce aceste opriri la gradul IV pentru cei înrudiți prin sânge. Caracteristicul ce atinge biserica și prin aceasta familia, este modificarea dreptului familiar privitor la căsătoria între cei de altă credință. De aci, o grecoaică se poate căsători cu un evreu și un grec cu o turcoaică. Din cercurile bisericesti, consacrarea căsătoriei civile va fi un motiv de a slăbi legăturile de azi ale familiei care constituie o bază atât pentru biserică cum și pentru societate.

Căsătoria religioasă este tradiție elenă legată fără nici o întrerupere cu noțiunea de familie. Se accentuează că comisiunea care a alcătuit noul codice a luat exemple străine, fără a se gândi că sentimentul laic, mai ales în provincie, se opune la introducerea căsătoriei civile sub ori-ce formă.

D-nul profesor universitar Demergi, a spus privitor la căsătoria civilă: Sunt de părere că în ceia ce privește căsătoria între ortodoxi, este absolută nevoie să se mențină caracterul religios al căsătoriei. Desigur că statul are dreptul și e dator să ia măsuri de garanție, legiferând efectuarea căsătoriei în așa chip ca să asigure interesele cetățenilor. Nu cunoaștem până în prezent, întrucât sunt exacte modificările, publicate în gazete. În ori-ce cas însă credem că oricât ar vrea statul să aducă inovații în chestia căsătoriei, pentru motive de oportunitate imitând poate alte state vecine, nu va dori nici odată să vie în conflict cu mulțimea unui popor, al cărui sentiment se opune în adevăr unei astfel de schimbări.

Privitor la această chestiune înalt Prea Sfinția Sa mitropolitul Crisostom Papadopol al Atenei, scrie în revista bisericească săptămânală „Εκκλησιαστικὴ Βήμα, următoarele: Singurul lucru ce rămâne curat în Grecia și de care se poate lăuda Societatea greacă în tot timpul, este viața familiară“. Din nepricepere, unele noi legiuri cari au înlesnit divorțul, au slăbit legătura familiară și foarte mulți se gândesc să ceară anularea legii privitoare la divorț. În contra acestei legi, biserica s'a pronunțat totdeauna. Cu regret însă, cei ce sprijină căsătoria civilă, au în vedere numai orașul Atena desconsiderând tot restul țării, care nu are nevoie de o astfel de inovație. Dincontra, în urma unei mișcări, cred că vor ține cont de ea. Căsătoria

civilă să se legifereze cel mult pentru eterodoxi, în cazul când ei ar cere acest lucru. Ceilalți ortodoxi Eleni, și zicând Eleni, înțeleg nu numai pe cei din Capitala țării, ci ai întregii țări, niciodată nu au pretins așa ceva.

Cred deci că părerea comisiei nu va deveni legea statului și în consecință se va evita răul în contra familiei Elene.

Traducere de Pr. E. Nicolaide.

Diferite știri din Palestina.

— Ierusalimul este—după statistica oficială a municipiului—un oraș în care se întrebuințează 27 limbi.

— Creștinii tuturor confesiunilor și tuturor națiunilor din lume au în Ierusalim: biserici, spitale, școli și aziluri.

— Guvernul din Ierusalim a decis să creeze un fond din care să fie îngrijiți toți cerșetorii și șomerii.

— La Ierusalim s'a adus o lege care pedepsește cu un an închisoare pe toți aceia cari vor adresa cuvinte necuviincioase credinței creștine.

— În Palestina se fac mereu săpături spre a se da de locurile amintite de Sfânta Scriptură.

— Guvernatorul Palestinei a dat ordin să înceapă lucrările de restaurare a peșterii Nașterii Domnului, care peșteră se află în Biserica Nașterii din Vetleem.

— S'a început reparația întregii Catedrale a Sfântului Mormânt, în înțelegere cu toți acei care slujesc aci: ortodoxi, catolici, armeni și sirieni.

— În Ierusalim s'a format un bloc al Asociației femeilor, având scopuri filantropice și culturale.

Comunicat de: Preot G. D. Cruceanu,

S U M A R :

Datoria generației de azi	<i>I. P. S. Patriarh</i>
Educație și educatori	<i>Pr. M. Bulacu</i>
Misionarism sau educație	<i>Gh. Paschia</i>
Cântul nostru împodobit prin cântarea de străină	<i>G. Brânzeiu</i>
Imn Bisericii	<i>Const. Goran</i>
Din activitatea unei biserici noi.	<i>Correspondent</i>
Educația relig. a tineretului școlar.	<i>M. N. Ivan</i>

CRONICA INTERNĂ:

Culturale: Asociația pentru educația morală creștină a tineretului.— Conferințe.	***
Administrative bisericesti: Parohii vacante	***
Economice: Circulară	***

CRONICA EXTERNĂ:

Din biserica greacă: de Pr. E. Nicolaide.	
Diferite știri din Palestina	***